

November Romeo

Korpsblad voor de Nationale Reserve

Koninklijke Landmacht

ISSN 1384-6000

NUMMER 3, JULI 2006, 12E JAARGANG

Natres bewaakt haven Rotterdam

Natres-hooligans tergen ME

Oud Vrijwilligers Verband, leven na de Natres

Op verzoek van de Verenigde Staten heeft de Nederlandse regering Host Nation Support (HNS) geleverd voor een doorvoeroperatie via de Botlek in Rotterdam. Het ging om een herschikkingoperatie van militair materieel van een US-brigade, die zich vanuit Duitsland naar de VS verplaatst. Militairen van 20 en 50 bataljon van het Korps Nationale Reserve kregen opdracht om een groot overslagterrein in de Rotterdamse Botlekhaven te bewaken.

- 4 Host Nation Support in Rotterdam
- 6 Natres traint ME in crowd control
- 8 Eervolle taak bij Four Freedoms Awards
- 10 Themadag voor groepscommandanten
- 12 Vlaggenparade verbindt tradities
- 14 Onneembare vesting wordt congrescentrum
- 16 Oudgedienden vinden elkaar in OVV
- 18 Waargenomen

Colofon

Hoofredactie

Korpscommandant
Ikol G. van der Thiel

Eindredactie

Coördinator bladen
staf CLAS
kap A. Braitman- van der Ven

Communicatiegroep Natres:

elnt F. Warmer (Hoofd)
aoo J. Danvers (Korpsblad)
aoo J. Bakker (Werving)
sm A. Reijjinga (Internet)

Bataljons- vertegenwoordigers

10 bat. sld1 R. van der Meij
20 bat. vacant
30 bat. sld1 M. Verwoord
40 bat. sgt1 I. de Krosse
50 bat. kpl1 M. Nauta
FKNR sm B. Verbeek

Redactieadviseurs

E. Dirksen, sm bd
sld1 R. de Ridder

Fotografie

Gerard van Oosbree
Dutch Defence Press

Redactie-adres

Kabinet Clas
Korpsbureau Natres
Postbus 90004
3509 AA Utrecht
e-mail: novrom@natres.nl

Lay-out en druk

Ton Juffermans
NSD Rotterdam

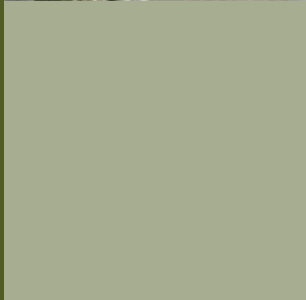
INHOUD

4

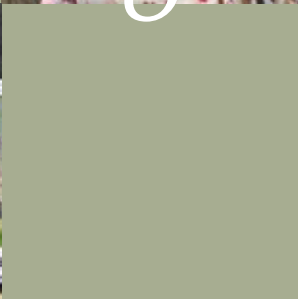
6

8

10

12

14

16

Adreswijzigingen

1. Actieve leden van het Korps Natres ontvangen November Romeo gratis op het postadres dat bekend is bij de directie personeel en organisatie (DPO) van de KL. Adreswijzigingen uitsluitend via de administratie van uw compagnie of bataljon.
2. Overige lezers kunnen uitsluitend schriftelijk hun adres (wijziging) doorgeven aan de redactie van November Romeo.

De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden artikelen in te korten of niet te plaatsen. De inhoud van November Romeo weerspiegelt niet noodzakelijk de mening van de KL-leiding. Overname van artikelen of illustraties is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie. Aan rechtspositionele informatie in dit blad kunnen geen rechten worden ontleend. Ingezonden brieven en artikelen worden zeer gewaardeerd.

REDAKTIONEEL

BARETEMBLEEM

Binnen het Commando Landstrijdkrachten krijgt de Afdeling Reservisten Aangelegenheden (ARA) nu echt gestalte. ARA is de instantie die voor de voorwaarden zorgt om reservepersoneel te werven, op te leiden, gereed te stellen en gereed te houden voor militaire operaties. De afdeling van kolonel Rob Sondag is het aanspreekpunt en kenniscentrum voor commandanten, staven, werkgevers en reservepersoneel voor alles wat met reservisten te maken heeft. Ook het personeelsbeheer van alle reservisten wordt bij ARA ondergebracht.

In het nieuwe reservistenbeleid is er alleen behoefte aan direct beschikbare, actieve reservisten. Het felbegeerde “jeneverkruis” voor reserve-officieren was te vaak een beloning voor een jarenlang bivak in de kaartenbak. Dit fenomeen uit de koude oorlog is uiteindelijk gesneuveld. We gaan verder met de reservisten die een actieve en specifieke taak aankunnen en krijgen er een professionele en overzichtelijke organisatie voor terug.

Van alle reservisten blijven er twee smaken over: de reservist met militaire taken (RMT) en de reservist met een specifieke deskundigheid (RSD). Het doel is de operationele inzetbaarheid van de Koninklijke Landmacht te vergroten. ARA kondigt nog meer prima ontwikkelingen in reservistenland aan. In 2007 worden ook bij het Korps Nationale Reserve de verplichte conditieproeven ingevoerd. De huidige Diemaco wordt vanaf eind dit jaar tot en met 2008 omgewisseld voor een uitvoering het onder meer het snelrichtmiddel red-dot.

In 2007 doet de Personal Role Radio (PRC) zijn intrede en in 2008 volgt vermoedelijk een uitbreiding van de nachtzichtapparatuur. Het nieuwe denken over reservisten houdt

ook in dat alle reservisten met militaire taken registratief worden ingedeeld bij het Korps Nationale Reserve. Bij enkele reservisten die deze eer te beurt valt konden we emotionele reacties waarnemen. Waar nu precies de schoen wringt werd ons niet duidelijk. De binding met hun “eigen” baret, baretembleem, versierselen en vaandel is bij deze mensen waarschijnlijk sterk. Nu krijgen ze het Natresembleem op de baret geplakt en blijkbaar doet dat soms pijn. Overigens is dat niets nieuws. De voorloper van ons korps, de Hollandse schutterij, heeft het in 1580 ook al meegemaakt. In dat jaar bepaalde prins Willem van Oranje dat alle schuttersgilden en nachtwachten in een nieuwe organisatie werden samengevoegd tot een burgerwacht. Ook toen reageerde men vaak nogal neerbuigend en wezen andere militairen er veelvuldig op dat de schutterijen bekend stonden als gezelligheidsverenigingen. De schuttersofficieren werden afgeschilderd als personen die in de eerste plaats hun belangstelling richtten op eten en drinken. Men weigerde aanvankelijk de nieuwe versierselen te dragen.

Alle emoties slijten gelukkig met de tijd. In elk geval heten we iedereen van harte welkom in een korps met een geheel eigen binding en een embleem dat staat voor belangrijk werk. Ons gaat het vooral om uw inbreng en professionaliteit, ongeacht uw achtergrond. De zorg van ARA, de moderne uitrusting en de onverwoestbare mentaliteit: het Korps Nationale Reserve is waar je als reservist moet zijn. Dus schouders eronder, emoties aan de kant en voorwaarts.

De redactie

Host Nation Support in Rotterdam

KORPS NATIONALE RESERVE BEWAAKT HAVEN

De Verenigde Staten hebben de Nederlandse regering verzocht om Host Nation Support (HNS) te leveren voor een doorvoeroperatie via de Botlek in Rotterdam. Deze operatie omvat het vervoer, het herschikken en beladen van Amerikaans militair materieel. Het gaat om een herschikkingoperatie van een US-brigade, die zich vanuit Duitsland naar de VS verplaatst.

“Het is wel het Korps Nationale Reserve die de spits afbijt bij deze steunverlening”, zegt luitenant-kolonel Corné Melissen met enige trots als hij over het terrein loopt. Want wat is er nu mooier dan je Natrescollega’s als eerste eenheid aan het werk te zien bij een belangrijke taak als deze? Van de laatste week in april tot de tweede helft van mei hebben militairen van 20 en 50 bataljon van het Korps Nationale Reserve een bewakingsopdracht op een groot overslagterrein in de Rotterdamse Botlekhaven, dat tijdelijk tot militair terrein is verklaard.

Extra verlof

Een opdracht als deze goed uitvoeren begint met een puzzel om voldoende personeel op de juiste

momenten bij elkaar te krijgen. De inzet van een grote hoeveelheid Natresmilitairen heeft bijvoorbeeld impact op het oefenschema. Oefeningen moeten worden afgelast om aan de vraag te kunnen voldoen. Omdat de Natresmilitairen pas op maandagochtend worden afgelost moeten ze een beroep doen op hun burgerwerkgevers voor extra verlof. In sommige gevallen

moet zelfs een oppas voor de kinderen uitkomst bieden, want ook thuis gaat alles natuurlijk gewoon door. Maar voor alles is een oplossing en zo levert het korps op tijd een zeer gemotiveerde groep vrijwilligers.

Oponthoud

Hoe moeilijk het is om alle partijen tevreden te stellen blijkt wel uit de discussies met de wachtcommandant aan de toegangspoort. De

verladers willen het liefst zonder oponthoud het terrein op en af rijden, maar dat is niet mogelijk. Ook zij moeten zich houden aan veiligheidsregels. Gelukkig lossen de partijen het samen op. Op aanwijzing van de wachtcommandant passen de verladers zelf de opstelling bij de toegang aan, waardoor het rijdend materieel, uiteraard nog steeds na controle, vlotter langs posten kan rijden. Heftrucks schuiven met

betonblokken en hijskranen verplaatsen de wachtruimtes.

Complimenten

Als alles op orde is inspecteren de Amerikaanse *Force Protection Services* de bewaking en beveiliging van het terrein. Deze speciale eenheid heeft veel lof en complimenten over voor de wachtcommandant en zijn mensen.

In de loop van de weken vult het terrein zich gestaag met zo'n 1500 stuks goederen die per boot, trein of vrachtauto worden aangevoerd van een basis in Duitsland. Met militaire precisie worden deze geladen in reusachtige transportschepen, die het materieel naar de *States* vervoeren.

Sleepboot

Terwijl de landmacht-eenheden de veiligheid op het land controleren, vaart de duik- en demontegroep van de Koninklijke Marine met hun duikvaartuig de *Hydralang*s. Onder water *swep*en marineduikers de kades en binnenkomende schepen, op zoek naar eventueel aangebrachte springstoffen. Natresmilitairen lopen vele patrouilles over de kades van het overslagterrein. Er

gebeurt weinig bijzonders, totdat een sleepboot onverwacht aanlegt aan een kade van het gemilitariseerde terrein. De patrouille probeert contact te leggen met de

bemanning door ze aan te roepen en met verlichting op de boot te schijnen. Wanneer dat niet lukt waarschuwt de patrouille de waterpolitie, die snel ter plaatse is om de kapitein van de sleepboot uit te leggen dat aanleggen hier niet is toegestaan. De boot vertrekt en de patrouille vervolgt zijn weg.

Ongeloof en verbazing

In deze weken toont het Korps Nationale Reserve dat het goed is voorbereid op zijn taken. Dat blijkt wel als iemand het Amerikaanse personeel uitlegt dat de bewaking in het weekend voor rekening komt van reservisten, die op maandag niet naar de kazerne gaan maar naar hun burgerwerkgever. Ongeloof en verbazing zijn de eerste

reacties, want de Amerikanen zien geen verschil tussen de collega's van de Koninklijke Landmacht en de militairen van het Korps Nationale Reserve.

Natres-hooligans tergen Mobiele Eenheid op Vliegbasis Eindhoven

GAAN WE STRAKS NOG MATTEN?

Hoewel een Europese voetbalwedstrijd garant hoort te staan voor sportieve feestvreude, is dat tegenwoordig niet meer vanzelfsprekend. Op de UEFA-Cupfinale onlangs in Eindhoven had de Mobiele Eenheid van de Koninklijke Marechaussee zich daarom terdege voorbereid. In april oefenden zij op Vliegbasis Eindhoven met luidruchtige en opgewonden militairen van 30 Natresbataljon.

“Mannen, vandaag en morgen houden we een oefening openbare orde en veiligheid van de ME-KMar, met als vooruitzicht de UEFA Cup-finale die hier in Eindhoven wordt gespeeld. Dit peloton is van het opleidingscentrum in Apeldoorn.” Aan het woord is een instructeur, die de zogenaamde voetbalsupporters van het Korps Nationale Reserve voorbereidt op wat komen gaat. De avond staat voor de ME in het teken van een taakgerichte training. Daar is van tijd tot tijd behoefte aan, legt de instructeur uit. “Je krijgt ze niet warm door ze zes keer per jaar met boomstammetjes te laten sjouwen. Deze oefening dient om ze gemotiveerd te houden. Morgen gaan we boksen en zwemmen.”

Duwen en trekken

De ‘hooligans’ zitten klaar in een Fokker Friendship. Hun vliegtuig is zogenaamd net aangekomen en ze moeten door de ME worden begeleid. Daarvoor zijn verschillende scenario’s opgesteld. De instructeur wijst erop dat tijdens de oefening hoofddeksels, lichtflitsen en vuurwerk op het vliegplatform

om veiligheidsredenen uit den boze zijn.

Na een vrijwel geweldloos scenario in het vliegtuig ontstaat in het tweede deel van de training een vechtpartij achter in een bus. Wat duwen en trekken, is de opzet. “Wat de ME gaat doen weet ik niet”, zegt de instructeur. “Of ze vegen de hele bus schoon of ze pakken alleen de vier à vijf raddraaiers.”

Gewoon een traangasgranaat

“Posities innemen”, klinkt het plotseling door de headsets van de ME’ers. De busprocedure noemen ze dat bij de ME. Je hebt een ‘situatie’ in een bus. Hoe ga je dat aanpakken? Waar ga je naarbinnen? Welke deur gebruik je? “In Duitsland doen ze daar niet moeilijk over”, zegt een oudere instructeur met ervaring. “Daar schieten ze gewoon een traangasgranaat naar binnen.”

Maar we zijn niet in Duitsland en de pelotonscommandant geeft toch de voorkeur aan een menslievender oplossing. Maar wie verzet pleegt, wordt stevig vastgepakt. En wie zich blijft verzetten, maakt van dichtbij kennis met het betonnen platform. Meewerken

is toch wel de beste optie. Een van de aangehouden supporters waagt het desondanks zich te meten met twee mannen in het blauw. Er wordt flink geduwd en getrokken. Zijn linkerarm wordt daarbij net iets te ver overstrekt.

“Stop, stop, stop!” breekt een van de instructeurs het spel af. “Haal de EHBO er even bij, want volgens mij gaat dit niet goed”, roept een ME-groepscommandant. “Sorry man. Doet het zeer?” zegt een van zijn groepsleden. Hij kijkt de geblesseerde met een bezorgde blik aan. “Ja sorry hoor, dit was echt niet de bedoeling”, zegt hij met oprechte spijt in zijn stem. Toch maar even naar het ziekenhuis dan, want je weet maar nooit.

Hond mee

Intussen hebben de groepen zich teruggetrokken voor een evaluatie. Na een pauze volgt het laatste scenario: het begeleiden van een onrustige groep supporters uit het vliegtuig, over het platform naar de uitgang. Omdat nu alles te voet gaat, mag er een hond van de luchtmachtbeveiliging mee.

“O, gaan we straks nog matten?” vraagt een van de ME’ers.

“Nou, het is niet de

bedoeling dat het in een massale knokpartij ontaardt”, zegt een van de instructeurs. Toch mag er tot groot genoeg van de ‘hooligans’ weer worden geduwd en getrok-

ken, ook aan de ME. “Maar niet

te gek”, tempert de instructeur het enthousiasme onder beide partijen. “Ik wil geen gewonden.”

De hondenbrigade van

de luchtmacht meldt

zich. De zwartharige,

vijfjarige Bo springt

achter uit een voertuig

en laat zich

braaf aanlijnen

door zijn begeleider.

“Rustig Bo,

rustig”, kalmeert

hij zijn stevige

hond, een kruising

tussen een Mechelse

herder en een Groen-

daler. Bo loopt aan

één stuk door te piepen van

ongeduld. Met zijn staart recht de

lucht in volgt hij zijn neus voor lastpakken.

Die besluiten de hond toch maar niet in de

verleiding te brengen.

Even dreigen de voetbalfans uit het

cordon te breken. De pelotonscommandant

komt ogen tekort om de situatie

te overzien. Als hier en daar een

wapenstok neerdaalt, krimpen enkele

fans ineens. Zij die het uiteinde

in de ribben voelen deinzen terug.

Heel verstandig. De burgerbaas

ziet de volgende dag zijn werknemer

toch weer graag gezond op het

werk verschijnen.

ALFA-COMPAGNIE TROTS OP EERVOLLE TAAK

Uitreiking Four Freedoms Awards in Middelburg

De Nieuwe Kerk in Middelburg was in mei het decor waarin Koningin Beatrix de *Four Freedoms Awards* 2006 uitreikte. Net als in voorgaande jaren zorgden Natresmilitairen met de politie voor een veilige omgeving en een stijlvolle ontvangst. Het is een taak waar de leden van de A-compagnie van 30 Natresbataljon bijzonder trots op zijn.

De A-compagnie van 30 Natresbataljon heeft op 13 mei eigenlijk een onderhoudsday op het programma staan. Daarnaast verlenen ze steun bij de uitreiking van de prestigieuze *Four Freedoms Awards* in Middelburg. Het wordt dus een drukke dag, maar wel een die niemand wil missen.

Meewerken aan de uitreiking van de *Four Freedoms Awards* is een taak waar de A-compagnie bijzonder trots op is. Compagniescommandant majoor Harry van Triest: "Bij deze uitreiking zijn behalve de laureaten ook Koningin Beatrix, Prins Willem-Alexander en Prinses Máxima aanwezig. Ook minister-president Balkenende, de ministers Donner, Peijs, Van Ardenne en tal van andere hoogwaardigheidsbekleders uit binnen- en buitenland zijn erbij." Om hier bij te dragen aan veiligheid en stijl is een hoge en eervolle verantwoordelijkheid.

Draaiboek

Dat bij zo'n gebeurtenis alles perfect geregeld moet zijn spreekt voor zich. Sergeant-majoor Rob Mulder is enkele maanden druk geweest om een draaiboek samen te stellen. Op de dag zelf werpt dat zijn vruchten af, want alles loopt op rolletjes. Vanaf de ontvangst van de eerste

voertuigen met hoogwaardigheidsbekleders tot het vertrek van de leden van het Koninklijk Huis is alles strak geregisseerd. De compagnie geeft een uitstekend visitekaartje van het Korps Nationale Reserve af.

Winnaars

Middelpunt van alle activiteiten zijn natuurlijk de winnaars van de Awards. Dit jaar is dat onder meer Mohammed El Baradei, winnaar van de Nobelprijs voor de Vrede in 2005 en voorzitter van het Internationaal Atoom Energie Agentschap. Hij krijgt de onderscheiding vanwege zijn inzet om een nucleaire dreiging te voorkomen. Professor Mohammad Yunus ontvangt de Award omdat hij wordt beschouwd als de oprichter van het Microkrediet, een instelling die arme mensen

uitzicht geeft op een beter bestaan. Ook H.K.H. Prinses Máxima zet zich in voor het Microkrediet.

De Award voor de Birmese voorvechtster voor democratie in Myanmar, Aung San Suu Kyi, kan niet aan haar persoonlijk overhandigd worden, omdat zij nog steeds onder huisarrest staat. Namens haar neemt familievriend en voormalig Brits ambassadeur Martin Morland de Award in ontvangst.

De Mexicaanse schrijver Carlos Fuentes krijgt de Award als voorvechter van de vrijheid van meningsuiting. De Award voor vrijheid van

godsdienst wordt uitgereikt aan de Franse Taizé gemeenschap. Deze gemeenschap werd in 1940 gesticht door Broeder Roger, die vorig jaar tijdens een gebedsdienst om het leven werd gebracht.

Gastheer

Majoor Van Triest is ook dit jaar weer tevreden over de inzet van zijn mensen. “De A-compagnie is al jaren bij deze gebeurtenis betrokken. We werken nauw samen met de politie. Onze rol is ondersteuning van de bewaking en beveiliging, maar we zijn ook een soort gastheer en dragen daarom het Dagelijks

Tenue. Het persoonlijk beveiligen van de vele tientallen hoogwaardigheidsbekleders is natuurlijk geen taak waarin wij worden betrokken, maar we merken wel dat die beveiliging de laatste jaren sterk is opgevoerd. Onze gehele compagnie is erg trots op deze opdracht. Je maakt het trouwens ook niet elke dag mee dat je oog in oog staat met al die belangrijke mensen.”

Themadag 40 Natresbataljon

NIVEAUVERSCHILLEN NIET

De beveiligings- en bewakingstaken van de Nationale Reserve worden in de toekomst uitgebreid. Reden voor de sectie Opleiding en Training van 40 Natresbataljon om als eerste bataljon een themadag voor groepscommandanten te houden. De praktische training heeft als doel het aanleren en uitvoeren van de contactdrill, het interveniëren en het doorzoeken van gebouwen.

*Tekst: aoo Roel Broes,
sgt1 Ilse de Krosse*

Op Infanterie Schietkamp De Harskamp staan alle groepscommandanten van de vier compagnieën van 40 Natresbataljon klaar om een dag praktisch getraind te worden. Een groep begint aan de contactdrill enkele man. De sergeanten oefenen de drill eerst “droog”, maar later met scherpe patronen wordt het een stuk spannender. Bij vijandelijk contact geven ze eerst twee schoten óver de richtmiddelen af. Vervolgens roepen ze “Contact front!” om dan beheerst op de grond te zakken en een gericht schot af te geven.

Kom tevoorschijn!

Een andere groep begint aan het doorzoeken van gebouwen, wat zeker een omschakeling is met de oude methode ‘zuiveren van gebouwen’. Daarbij werd

een granaat de kamer in gegooid en vervolgens beleefd gevraagd of er nog iemand aanwezig was. Deze tijd ligt inmiddels ver achter ons. Nu gaat de groep geheel volgens de beveiligingstaak gefaseerd een gebouw binnen, om elke kamer afzonderlijk te controleren. Net zolang tot er contact gemaakt wordt en de situatie bevriest of tot de tegenstander het opgeeft en door de marechaussee wordt afgevoerd. Voor sommigen is het wel wennen om met luide en vooral krachtige stem te bevelen: “Dit is een patrouille van de Koninklijke Landmacht. Kom tevoorschijn en maak u bekend!”

Meer themadagen

Bij het eindappèl merken diverse groepscommandanten op dat dit soort themadagen vaker georganiseerd zou

moeten worden, zodat elke deelnemer zich op de dezelfde manier kan bekwamen en met zijn vragen terecht kan bij de instructeurs. Op deze wijze waarborg je de eenduidigheid van de lessen bij alle pelotons. Kapitein Wijert Krijt, Hoofd Sectie Opleiding: “In de compagnieën is duidelijk behoefte aan meer themadagen voor groepscommandanten, zodat niveauverschillen in de toekomst niet meer aan de orde zijn”. Het is overigens de bedoeling dat de nieuwe methode van beveiligen binnen elk peloton zo snel mogelijk wordt doorgegeven aan de groepsleden. Alleen zo blijft de Natres up-to-date in kennis en kunde.

MEER AAN DE ORDE

Contactdrill

Definitie "drill"

Automatisch handelen of optreden onder direct of indirect vuur van een eenheid.

Doel:

- Tijdwinst door vereenvoudigde commandovoering
- Onmiddellijk kunnen reageren op vijandcontact
- Standaardverloop, van essentieel belang voor succes en overlevingskans.

Contactdrills zijn mogelijk als...

- Eenmansdrill
- Tweemansdrill (ploeg)
- Groepsdrill

In het Korps Nationale Reserve beperken we ons tot de eenmansdrill. (contact front)

Interveniëren

Interveniëren:

Het inzetten van de Stand-bygroep (SB)

Mogelijke taken voor de SB zijn:

- Bestrijden van vijand of subversieve activiteiten, gemeld door eenheden belast met gebouwbeveiliging of objectbeveiliging
- Bestrijden van vijand of subversieve elementen, die niet afdoende kunnen worden bestreden door een naastlagere commandant, die de bevelopdrachten uitvoert;
- Versterken van de:
 - Objectbeveiliging
 - Objectbeveiliging
 - Gebiedsbeveiliging
- Gebiedsbeveiliging van een naastlagere cdt;
- Aflossing of aanvulling van bewakings- /

beveiligingseenheid

- Innemen vuurposities tbv de bewaking en beveiliging van objecten
- Optreden bij niet voorziene omstandigheden
- Optreden bij alarm op / in vitale objecten

Doorzoeken van gebouwen

Fases van doorzoeken van gebouwen:

- Informatie aan personeel
- Verplaatsing/naderen van het gebouw
- Aanvullende bevelsuitgifte
- Dekkingsploeg in positie
- Doorzoeken
- Melding aan commandant

MILITAIRE TRADITIE

HERLEEFT IN MAASTRICHT

Maastricht kent een rijke militaire historie. Vooral in de eeuwen tussen 1500 en 1900 was de vestingstad een twistpunt, speelbal en machtscentrum voor koningen en generaals. Op het Vrijthof, midden in de stad, doet de jaarlijkse Vlaggenparade deze traditie herleven. Militairen van de D en E-compagnie van 30 Natresbataljon vormen de schakel tussen verleden en heden.

Vooral de oudere Maastrichtenaars herinneren zich het militaire vertoon in hun stad. Daarvoor moeten ze wel bijna veertig jaar terug in de tijd. In de jaren zestig raakte Maastricht door NAVO-afspraken zijn militaire functie kwijt. Het was het definitieve einde van de militaire rol die de Limburgse hoofdstad eeuwenlang in de vaderlandse geschiedenis had gespeeld.

Maar de militaire trots leeft nog sterk in de harten van Maastrichtenaars, vooral bij de leden van de Dienstdoende Stadsschutterij 1815. Deze schutterij – tot 1906 de officiële stadsmilitie en als zodanig een soort Nationale Reserve avant la lettre – blies de oude militaire traditie van de Vlaggenparade op koninginnedag nieuw leven in.

Vaandelwacht

Wie gevoelig is voor militair ceremonieel komt bij het zien van de parade volledig aan zijn trekken.

Het is een kleurrijk schouwspel van nieuwe uniformen en traditionele, van de hedendaagse exercitie en toenmalige. Ook het officiële door koning Willem III goedgekeurde vaandel met vaandelwacht ontbreekt niet.

Een oorverdovend kanonschot uit een antieke vierponder is het sein voor het officiële deel waarbij hoge gasten aanwezig zijn. Minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap Maria van der Hoeven flankte burgemeester Gerd Leers terwijl de parade op het Vrijthof plaats neemt. Leers inspecteert samen met kolonel Luc Vermeulen, commandant van het Regionaal Militair Commando Zuid, de aangetreden troepen. Na

het hijsen van de vlag en het Wilhelmus spreekt de burgemeester de aanwezigen toe.

“Traditiegetrouw brengen we hulde aan Hare Majesteit Koningin Beatrix. Tevens vieren we onze nationale eenheid. Aan die eenheid levert onze vorstin

zowel op de voorgrond als achter de schermen een belangrijke bijdrage.”

Leers vervolgt: “Ondanks roerige politieke schommelingen is Nederland toch een stabiel land gebleken. We hebben ons weer herpakt na de drama’s van de afgelopen jaren. Dat danken we in aanzienlijke mate aan de krachtige en menselijke wijze, waarop onze vorstin haar zware taak vervult. Vandaag willen we aan Koningin Beatrix onze dankbaarheid uitspreken en ons respect betuigen.” Daarop klinkt een driewerf hoera.

Doedelzakken

Als afsluiting defileren de aangereden eenheden voor de burgemeester en zijn hoge gasten. De Drums & Pipes van de Politie Limburg Zuid gaan voorop. De meeslepende klanken van de doedelzakken betoveren het toegestroomde publiek. Iedereen luistert ademloos en brengt luid applaus uit. Ineens valt een bekend gezicht op. Het is Natrescollega Willy van den Booren, ditmaal niet in het groen met wapen, maar in Schotse kilt met doedelzak. Achter de muziek volgt een afvaardiging op pelotonsterkte van de Delta-compagnie uit Weert. Zij gaan de Dienstdoende Schutterij van Maastricht, het Mestreechs Rizzjement en de harmonie voor.

Zilverkleurige emblemen

Terug in het thuishonk van de stadsschutterij krijgen de Natresmilitairen even de gelegenheid om de historie van deze voormalige militie uit 1815 te bekijken. In een vitrine hangen originele uniformen, zoals die in de negentiende eeuw werden gedragen. De nieuwe uniformen zijn daar exacte kopieën van. Details wijzen op het verband tussen heden en verleden. Het opvallendst zijn de zilverkleurige emblemen die de voorkant van de vroegere hoofddeksels sieren. Het blijkt een antieke uitgave van het Natres-baretembleem. Een andere

gelijkende overeenkomst met het Korps Nationale Reserve betreft de taken van de toenmalige stadsschutterij. Als stadsmilitie moest zij de burgerbevolking beschermen en optreden als gemeentelijk brandweerkorps. Ook beschikte de schutterij over een eigen tamboer- en klaroenkorps.

En daar stopt de vergelijking overigens niet. De Vlaggenparade levert ook een

toevallig weerzien op met voormalig Natrescollega’s Martin Emmer en Ryan Smit. Beiden dragen nu het uniform van de stadsschutterij. “Tegenwoordig vind ik hier mijn voldoening”, zegt Emmer, “maar nu kost het me geld.”

*Onneembare vesting, oefengebied
en congrescentrum*

FORT TE KOOP!

De stichting van het Koninkrijk in 1815 was de aanzet tot ingrijpende veranderingen in de Hollandse Waterlinie, die diende om het hart van de natie – Holland en Utrecht – te verdedigen. Nederland bouwde forten van waaruit gebieden konden worden verdedigd die niet onder water werden gezet. Een daarvan is Fort Uitermeer, waar de Nationale Reserve jaren heeft geoefend.

Fort Uitermeer is onderdeel van de Stelling van Amsterdam en oostfront van de Vesting Holland. Het ligt in de gemeente Weesp langs de rivier de Vecht en de 's-Gravenlandse Vaart. De functie van dit fort was het afsluiten van de accessen, gevormd door de 's-Gravenlandse Vaart, de wegen erlangs en de spoorlijn Hilversum – Amsterdam. Het fort had verder tot doel om de aangrenzende gebieden te beheersen en een inundatiesluis te beveiligen.

Al in 1673 werden op deze plaats fortificatieën gebouwd. De grote, bomvrije toren is van 1845. Na de Tweede Wereldoorlog zijn er veel munitiegebouwen toegevoegd, waarvan na 1990 een aantal weer is gesloopt. Kazematten buiten het fort, met namen als “Keverdijk” en “Hinderdam”, maken ook deel uit van het complex. De Keverdijk ligt als een heuveltje in de vlakke weilanden

en is sinds de jaren dertig beplant met waaidennen. Het heuveltje zou eigenlijk niet moeten opvallen, maar waaidennen planten in een veenlandschap is nu eenmaal niet bepaald een gelukkige keuze.

Optrekkende mist

Oudere leden van de Nationale Reserve in Noord-Holland zullen zich de beveiligings- en bewakingsoefeningen herinneren, die in de jaren tachtig op Fort Uitermeer

plaatsvonden. Lange nachten, met zo nu en dan een actie van de oefenvijand. Ochtenden met langzaam optrekkende mist. Een

en sinds 1995 eigendom van de provincie Noord-Holland. In 1996 is het fort als onderdeel van de Stelling van Amsterdam geplaatst op de Wereld-erfgoedlijst van Unesco.

luisterpost op vijfhonderd meter van het fort bij een van de kazematten.

De ronde toren en de omgeving ervan waren *no go* vanwege instortingsgevaar. Op diverse punten langs de omheining waren LM-posten ingericht. Als je dan op 1/3, 1/3, 1/3 zat, kon dat betekenen dat je alleen op post zat. Zo om een uur of vijf in de ochtend kon dat wel eens eenzaam zijn, omdat Uitermeer nogal afgelegen was.

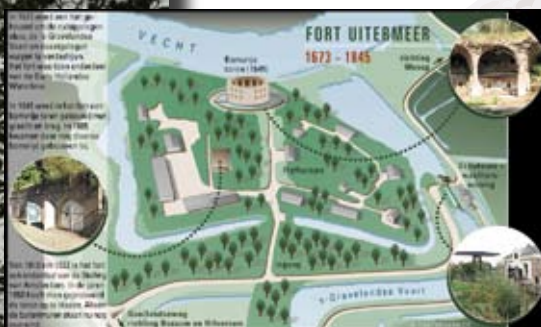
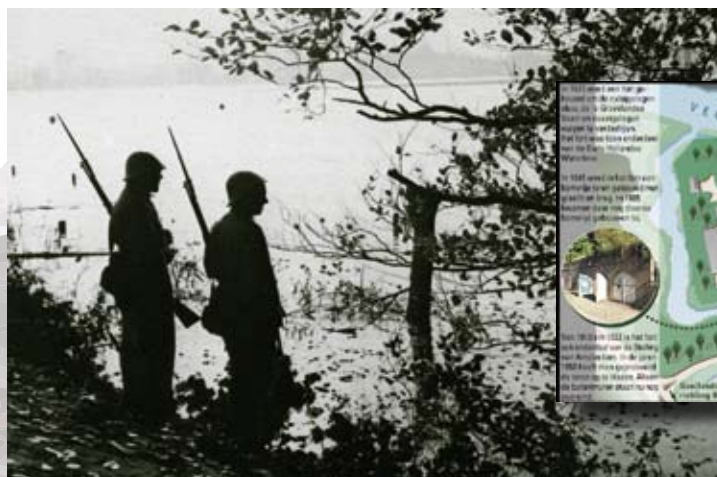
en recreatie. Er wordt zelfs gedacht aan een middelgroot congrescentrum. Ook een restaurant aan het water behoort tot de mogelijkheden. Tot medio april konden ondernemers zich inschrijven. Desgevraagd meldt de provincie, dat een behoorlijk aantal ondernemers plannen heeft ingediend. In september zal het gekozen plan aan het publiek worden gepresenteerd.

Wat er zal gebeuren met de oude toren, is de interessantste vraag. Destijds is men er niet in geslaagd deze op te blazen, waardoor er een wankelende ruïne van is overgebleven. De toren opknappen zal nog heel wat voeten in de aarde hebben.

Horeca en recreatie

De jaren als oefenobject zijn voor Fort Uitermeer voorbij. Het is een rijksmonument

De provincie plaatste onlangs een advertentie, waarin het fort werd aangeboden als object voor horeca, verblijf

Oud Vrijwilligers Verband

IS ER LEVEN NA DE NATRES?

Het OVV Korps Natres is bij velen inmiddels een bekend begrip. De stramme mannen in de grijze broek, de blauwe blazer en de vaak verschoten baret, die onder meer acte de présence geven bij beëdigingen, op prinsjesdag en bij commando-overdrachten. Maar er is nog zoveel meer wat deze trotse oudgedienden doen voor hun Korps Nationale Reserve.

Nu zelfs voor insiders het onderscheid tussen de Natresreservist en de beroepsmilitair bijna niet meer te maken valt, blijft er toch nog één duidelijk verschil over. Op hetzelfde moment dat overal in legerplaatsen en kazernes in de namiddag een zenuwachtige sfeer heerst die zich bijna explosief ontlaaft in een stroom van gemotoriseerd verkeer richting de thuisbasis, werkt de Natresmilitair snel zijn of haar avondpraktje naar binnen

om zich in uniform naar de kazerne te haasten. Het is maar goed dat op de meeste wegen een witte streep de verkeersstromen scheidt, anders zouden reservisten wel eens een pijnlijke confrontatie kunnen krijgen met hun huiswaarts spoedende beroepscollega's .

Sociaal leven

En daar zit 'm nou het verschil. De beroeps heeft in zijn vrije tijd alle gelegenheid tot het opbouwen van een sociaal leven. De

Natresmilitair zal, zeker naarmate hij hoger stijgt in de militaire hiërarchie, zich steeds meer vervreemden van zijn familie, vrienden en kennissen en zijn sociale leven. Door de toenemende professionalisering wordt steeds meer geëist van onze Natresmilitairen.

Het is natuurlijk mooi dat het Korps Nationale Reserve zijn eigen voertuigen en wapens in beheer heeft, maar de kabouterpjes plegen er nog steeds geen onderhoud aan. Ook de groeiende

Tekst: elnt b.d. Peter de Leeuw

behoefte van militaire en burgerautoriteiten aan reservisteninzet maakt dat het allang geen uitzondering meer is wanneer eenvoudige soldaten in de avonduren soms meer dan tien uur per week maken – en dat bovenop hun reguliere opkomst dagen. Maar op een dag houdt het op. Of het functioneel leeftijdsontslag nu komt als je 55, 58, of misschien ooit als je 60 jaar bent, ook aan een Natresleven komt een einde.

Cold turkey

Gesprekken met diverse oud-collega's schetsen het beeld van afkicksymptomen, in veel gevallen zelfs cold turkey. Die onrust 's avonds: "Ik moet nog ergens heen." Of op zaterdagmorgen om zes uur wakker worden met het gevoel: "Ik moet iets doen, maar wat?" Eind jaren tachtig herkende een groep voormalige Natresmilitairen dit fenomeen. Het Oud Vrijwilligers Verband Korps Natres werd geboren. Hier

vinden veel oudgedienden elkaar om oude koeien uit de sloot te halen en te zien wat zij nog voor het korps kunnen betekenen. Lotgenotencontact mag je het rustig noemen, want als het niet aan hun leeftijd had gelegen, waren ze nog net zoveel Natresmilitair als voor hun FLO. Ze wilden er niet uit, ze moesten!

Excursies met militair tintje

Nu het OVV is geen schietvereniging, laat dat duidelijk zijn, maar er zijn regionale afdelingen die nog regelmatig met elkaar gaan schieten; overigens niet op kosten van het rijk. Verder nemen enkele OVV'ers deel in de Korps Traditie Raad, zijn diverse OVV'ers actief in het Natresmuseum, worden er per regio interessante excursies met meestal een militaire tintje georganiseerd – een barbecue, een feestje, een periodieke borrel. Dit soort activiteiten kan nog verder uitgebouwd worden. Het OVV is een vereniging en

daar geldt het spreekwoord: "De leden maken de vereniging."

Lid van het OVV ben je al voor twintig euro per jaar. Ook actieve militairen kunnen lid of donateur worden. Het blijven ontvangen van korpsblad November Romeo is een van de redenen om hiervoor te tekenen.

Het OVV heeft daarnaast een eigen kwartaalblad. Officieren en onderofficieren die lid zijn van het OVV worden automatisch uitgenodigd voor de jaarlijkse korpsdinners.

WAARGENOMEN

NATRES BEGELEIDT POOLSE VETERANEN

Leden van 20 Natresbataljon hebben Poolse veteranen begeleid tijdens hun bezoek aan Nederland voor de uitreiking van de Militaire Willems Orde. De strijders van Operatie Market Garden bezochten onder meer Arnhem, Oosterbeek en Driel, waar zij ruim zestig jaar geleden zware gevechten hadden geleverd.

Onder de Poolse gasten waren ook de kleinzonen van generaal Sosabowski, die voor zijn lang miskende bijdrage aan de slag om Arnhem postuum de Bronzen Leeuw kreeg toegekend. Deze onderscheiding is overigens door de familie geschonken

aan het Airbornemuseum in Oosterbeek. Defensie toonde zich een uitstekend gastheer en liet tijdens een bezoek aan een van de luchtlandingsplaatsen zelfs een Herculesvliegtuig overvliegen als eerbetoon aan de Poolse brigade.

De familie Sosabowski bedankte het Korps Nationale Reserve nadrukkelijk voor de inspanningen tijdens het Poolse bezoek. De Natresmilitairen die de groep begeleidden waren op hun beurt geroerd door de verhalen die de veteranen over de septemberdagen van 1944 vertelden en voelden zich vereerd dat zij de oudstrijders mochten helpen.

VIERDAAGSEDETACHEMENT HELPT ZIEKE KINDEREN

In het Twenteborgs ziekenhuis in Almelo heeft het vierdaagsedetachement van 40 Natresbataljon onlangs een geldbedrag overhandigd aan de Ambassadeur van CliniClowns Nederland, Ton Rijghard. Sergeant-majoor Peter Mensink gaf hem een enveloppe met driehonderd euro die het detachement bij elkaar had gelopen tijdens de Nijmeegse Vierdaagse van 2005.

De cliniclowns stellen zich tot doel om fantasieën van zieke kinderen tot leven brengen. Zo kunnen zij de soms onzekere toekomst, zware behandelingen en het ziekenhuisbezoek even vergeten en weer gewoon kind zijn. Het vierdaagsedetachement is van plan elk jaar een goed doel te steunen.

NATIONALE RESERVE HOUDT ZEEWOLDE VEILIG

Het Korps Nationale Reserve heeft op Koninginnedag het bezoek van koningin Beatrix aan Zeewolde ondersteund. Militairen van 50 Natresbataljon trotseerden in de koude, nachtelijke uren regen en hagel om het evenemententerrein en de wandelroute van het koninklijke gevolg te bewaken. Langs deze

route stond al veel apparatuur opgesteld voor de tv-uitzending. Naast deze bewakingstaak verleenden Natresmilitairen ook hand- en spandiensten aan het organiserend comité. Zo moesten deelnemers aan het spel "Zeewolde Kruist de Buizen" onder begeleiding van de Natresmilitairen van locatie wisselen.

AFSCHIED VAN 'OUDE' RESERVISTEN

De Koninklijke Landmacht heeft officieel afscheid genomen van zijn 'oude' reservisten en daarmee ook definitief van de Koude Oorlog. Commandant Landstrijdkrachten luitenant-generaal Van Uhm overhandigde bij die gelegenheid aan staatssecretaris Van der Knaap het eerste exemplaar van het speciaal daarvoor geschreven boek 'Op Herhaling. De Koninklijke Landmacht en haar reservisten 1945-2006'. Het boek gaat over de reservisten in de periode van de Koude oorlog, toen slechts een kwart van de landmacht paraat was en voor het overgrote deel bestond uit mobilisabele eenheden die in oorlogstijd de spil van de landsverdediging zouden vormen. Tienduizenden reservisten moesten zich bij een aanval van het Warschaupact zo snel mogelijk met hun eenheid naar het Nederlandse legerkorpsvak in Duitsland verplaatsen.

In 1996 zwaaide de laatste lichte dienstplichtigen af en daarmee kwam aan de grootschalig georganiseerde aanvoer

van nieuwe reservisten een eind. Sindsdien is de krijgsmacht veranderd in een beroepsorganisatie die overal ter wereld inzetbaar is. Dit jaar is definitief afscheid genomen van ruim zestigduizend reservisten die nog van oudsher in de kaartenbak stonden. De landmacht biedt nu nog plaats aan 5600 reservisten. Alle reservisten met militaire taken worden toegevoegd aan het Korps Nationale Reserve. 'Op herhaling. De Koninklijke Landmacht en haar reservisten 1945 - 2006' door Michiel de Jong en Jan Hoffenaar (Nederlands Instituut voor Militaire Historie), uitgeverij Boom Amsterdam, 176 pagina's. ISBN: 90 8506 3418. Het boek kost € 19,50 maar wordt kosteloos toegestuurd aan reservisten die dit voorjaar hebben aangegeven dat zij belangstelling hebben.

NIEUWE COMMANDANT 50B

Majoor A. van Essen is de nieuwe commandant van de B-compagnie van 50 Natresbataljon. Hij nam het commando over van majoor A.D. Kruijt. Kruijt werd als oud-cavalerist bij wijze van afscheid afgevoerd in een gevechtstank.

In het bijzijn van bataljonscommandant luitenant-kolonel Ernst Haitsma en leden

van de bataljonsstaf memoreerde Van Essen dat zijn militaire loopbaan 21 jaar eerder was begonnen bij de infanterie. Hij hoopt daarom in de komende jaren vele kilometers in het midden van 50 Natresbataljon te kunnen afleggen. In 2005 behaalde hij het vierdaagsekruis in het bataljonsdetachement.

ALPHA FORCE WINT BAKKERS BLUF 2006

De zestiende editie van het grote Internationaal Parcours Militair 'Bakkers Bluf' trok dit jaar negentien teams van elk vier mannen of vrouwen, waaronder twee Engelse ploegen en een Duitse. Het evenement, georganiseerd door het Korps Nationale Reserve, vond plaats op de Luitenant-kolonel Tonnetkazerne in 't Harde, met medewerking van het sportbureau aldaar. Winnar werd het team Alpha Force van de B-compagnie van 20 Natresbataljon, met een tijd van 7 uur, 5 minuten en 29 seconden. Op slechts 2 minuten verschil volgde de ploeg van de KVNRO.

Korpscommandant Gerard van der Thiel heeft na overleg met de bataljonscommandanten aangekondigd dat dit evenement nog nadrukkelijker als korpsevenement op de kaart wordt gezet. In de planning is de datum van de Natresdag en die van Bakkers Bluf 2007 gelijkgetrokken, zodat er geen eenheden zijn verhinderd als gevolg van oefeningen. Ook wordt naar de zwaarte van het parcours gekeken, om dat beter passend te maken op het gewenste fysieke niveau van ons korps. Van elke compagnie wordt een team verwacht.

**WIJ DIENEN DE NATIONALE VEILIGHEID
OMDAT VRIJHEID ONS HOOGSTE GOED IS**

Natresmilitairen op 4 en 5 mei 2006, actief bij het herdenken en vieren van het einde van de Tweede Wereldoorlog.

**KORPS NATIONALE RESERVE
BEL 0800-0124**